

далече, ѿтъроча и поклони-
мусе:

7 И извѣкѣ съ голѣмъ
глѣсъ и рѣче: шо имашъ ты
съ мене Господа Шиїне на-Бѣга
Вышнаго; заклинамъ те-
въ Бѣга, не мжчи ме.

8 (Защото мѣнякаше из-
лѣзъ да ѿчилъ нечиистыи ѿ
человѣката.)

9 И пытавше го, какво ти
є имѣ то; и ѿговори, и рѣ-
че: леgeѡnъ ми є имѣ то:
Защото сме мнозина.

10 И молиша мѣ се многѡ
пажи да ги не прати вънъ
ѿ страна та (Гадаринска).

11 И бѣше тѣмъ при гора-
та стадо свинско големо,
което пасеше.

12 И молиша мѣ се сички
те кѣсове, и говореха: пра-
ти ны въ свинѣ те да вѣз-
ме въ нѣхъ да ѿчиши имѧ да
боля Господа.

13 И като излѣзоха нечи-
сти те да ходи, вѣзоха въ
свинѣ ти: и постнаше стадо
то по брегата въ морѣ то.
(а бѣха до дѣлъ тѣсни) и
издалиха въ морѣ то.

14 И свинѣ ти поѣгна-
ха, и ѿидоха та казаха въ
градътъ, и въ селѣ та.

15 И излѣзоха да видатъ
шо є станало: и дойдоха
при Господа, и видѣха вѣ-
сната, който имаше леgeѡnъ
ната, че седи, ѿблѣченъ, и
смысленъ: и оѣвояхасе,

16 И казаха имъ онѣа ѿ-
то видѣха това, какво вѣ-
де на вѣсната, и за сви-
нѣ ти.

17 И фанаха да гомолатъ
да си ѿиде ѿ предѣлы те
тѣхни.

18 И като вѣзъ въ кора-
балъта, молешемъ се онѣи,
който бѣше по на предѣлъ
вѣснъ, да бѫде съ него за-
едни.

19 Я Господа мѣ не допусти
по рѣче мѣ: иди въ кѣща та-
си въ свой ти си, и каки
имъ това, шо то ти сотво-
ри Господь, и помилувавъ ти.

20 И ѿидѣси и начна да
проповѣдува въ Декаполь
онова, шо то мѣ сотвори
Господа: и сички ти се чѣ-
деха.

21 И когато замина Гос-
пода пакъ Одонадъ съ ко-
рабалъта, собра се много на-
родъ околъ него, а той
бѣше при морѣ ти.

22 И єто, дойде єдинъ
ѿ Аргіенаго ти, имѣ то:
мѣ Гайро: и като го видѣ
падна при нозѣ ти мѣ:

23 И молеше го многѡ, и
говореше: Защо дишѣка та-
ми є на оѣмирани: та да
дойдешъ даси тѣришъ рж-
це ти на нѣа, да исцѣлѣшъ:
и ще да бѫде жива.

24 И ѿиде съ него: и по
него ѿдѣха многи народи,
и оѣгни таха го.